

Hornelabyrinten er 13 m i diameter og har samme form som labyrinten i domkirken i Chartres sydvest for Paris (se tegning). Vores gravere, Bjarne Grønbæk og Linda Krogh, har stået for planlægningen. Selve arbejdet har Linda egenhændigt udført på mandage i nogle måneder i sensommeren 2016.

Det har kunnet lade sig gøre, fordi vi ved kirken har været så heldige at have dygtige mennesker i jobtræning, der på disse mandage overtog Lindas arbejde og lod hende koncentrere sig om udmåling, opgravning af græstørv og ifyldning af stenmel i det opgravede.

Labyrinten voksede fra centrum mod periferien. Vi, der fulgte arbejdet, kunne uge for uge se, hvordan et mangeårigt ønske tog form og blev til virkelighed.

*Linda Krogh og Bjarne Grønbæk,
Gravere ved Fyns rundkirke*

Hvorfor anlægge en labyrint på en kirkegård ved en dansk folkekirke, vil nogen sikkert spørge? At Fyns Rundkirkes formodede bygherre, Valdemar den Store, har ladet sig inspirere af andre centralkirker i Europa, er der næppe tvivl om, og at centralkirkerne kan føres tilbage til Jesu Gravkirke, er der bred enighed om. På samme måde har vi ladet os inspirere af labyrinten i domkirken i Chartres.

Ideen med at gå i labyrinten har været at tage på en kort pilgrimsrejse for den, der ikke kunne tage på den lange.

Hornelabyrinten

Fyens Rundkirke, Horne

På kirkegården, tæt på rundkirkens sydside, ligger Hornelabyrinten og er rund sammen med den.

Kirken og kirkegården er åben alle dage:
maj-september kl. 8-20 · oktober-april kl. 8-16

Gennem tiden har labyrinter fandtes i mange kulturer verden over. *Alle har de én vej med omveje til et centrum.* I nogle labyrinter har nogle omveje været blindveje. Men i den kristne labyrint, som kendes helt fra kristenhedens første århundreder, findes ingen blindveje.

Pilgrimsruter bundet sammen af kirkernes relikvier har holdt vandringer i labyrinter levende længe. Gradvist ebbede traditionen ud, og kirkelabyrinterne blev dækket til og glemt. Men ligesom den kristne meditation er pilgrimsvandringen genfundet. Mange mennesker får ikke som tidligere overleveret kristendommen, men må søgende finde troen ved at lade Gud komme til stede i handlinger som bøn, meditation og pilgrimsvandring. Der er en stor bevægelse i gang for at skabe praksis for åndelig fordybelse overalt i den vestlige verden.

Derfor vandres der igen i labyrinter verden over. Der er ligefrem en labyrintdag, første lørdag i maj, hvor der kl. 13 vandres for fred i verden.

Hvordan går man så i Hornelabyrinten?

Der findes ingen rigtige og ingen forkerte måder at gå i labyrinten på. Men der findes forskellige virkninger af vandringer. Mennesker i alle aldre kan gå i den. Stil ingen betingelser og ønsk ikke et bestemt resultat. Sæt hjertet før forstanden. Det er Hornelabyrinten, der indbyder alle ved sin åbne indgang. Man stiller sig foran den et øjeblik, - og går så ind.

En kort bøn kan tages med og følge den rolige vandring mod centrum. Ved i stilhed at lade fødderne bygge bro mellem ens ydre og indre verden, krop og ånd, åbnes for muligheden af at erfare Guds nærvær. Enkelthed og mysterium i ét. Man kan gentage den korte pilgrimsvandring og opdager så måske, at længslen efter gentagelse kan blive en drivkraft. Fyens Rundkirke indbyder til gentagelse af gudstjeneste, meditation og pilgrimsvandring.

Labyrinten er fotograferet oppe fra tårnet af Bjarne Grønbæk.

Tekst:
Linda Krogh, graver
Hanne Wolfsberg, formand for menighedsrådet,
4035 8387 hannewolfsberg@gmail.com

Foto:
Lars Skaaning og Bjarne Grønbæk